

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 5 listopada 2018 r.

DIH-2.712.38.2018.CS

DECYZJA DIH-2 NR 67/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257) oraz art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę M. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. P. STACJA PALIW „P-T” w Osinach (...), obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **706,00zł** (słownie: siedemset sześć złotych) (uwzględniającej VAT), obejmującej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0495/18/5714, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6 września 2018 r. nr DIH-2 Nr 56/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 21 września 2018 r., przedsiębiorca M. P. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą M. P. STACJA PALIW „P-T” w Osinach (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 6 września 2018 r. nr DIH-2 Nr 56/2018, dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0495/18/5714, niespełniającej wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 18 kwietnia 2018 r. na stacji paliw (...), inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 3614 litrów próbki benzyny bezołowiowej 95, tj. próbkę numer 0495/18/5714 i próbkę kontrolną numer 5773/18/5714 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 01528.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 19 kwietnia 2018 r. przekazali próbki benzyny bezołowiowej 95 (tj. próbkę numer 0495/18/5714 i próbkę kontrolną numer 5773/18/5714) do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie według protokołu przyjęcia do badania z 19 kwietnia 2018 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/53/18) wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 18 kwietnia 2018 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0495/18/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 94,0 przy wymaganiach jakościowych min. 95,0.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 15 maja 2018 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali Stronę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej 95 pobranej do badań 18 kwietnia 2018 r. o numerze 0495/18/5714, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/53/18, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oraz konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badań próbki kontrolnej o numerze 5773/18/5714. Strona nie skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej benzyny bezołowiowej 95 (nr 5773/18/5714) i w związku z tym wynik badania próbki benzyny bezołowiowej 95 (nr 0495/18/5714), stał się wynikiem ostatecznym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 1 sierpnia 2018 r. powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki benzyny bezołowiowej 95 oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 6 września 2018 r. nr DIH-2 Nr 56/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki benzyny bezołowiowej 95 o numerze 0495/18/5714, niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z 21 września 2018 r. (które wpłynęło do UOKiK 1 października 2018 r.), Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją z 6 września 2018 r. nr DIH-2 Nr 56/2018. Zdaniem Przedsiębiorcy, zbadana próbka paliwa nie spełnia wymagań jakościowych w sposób nieznaczny, w zakresie tylko jednego parametru. Poza tym Strona stwierdziła, że sprzedaje paliwo dobrej jakości, kupowane od sprawdzonych dostawców, a klienci nie składają reklamacji.

Pismem z 4 października 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją z 6 września 2018 r. nr DIH-2 Nr 56/2018. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Natomiast przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Biorąc powyższe pod uwagę, jak również stanowisko wyrażone przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy zauważyć, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w decyzji pierwszoinstancyjnej obszernie wyjaśnił zasady odpowiedzialności za niezachowanie wymogów jakościowych. Ponownie zatem wypada podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona nie skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliuguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, gdzie badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń. Tym samym stanowisko Przedsiębiorcy, wyrażone we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż zbadana próbka paliwa nie spełnia wymagań jakościowych w sposób nieznaczny, w zakresie tylko jednego parametru, a zatem Strona nie powinna być obciążona kosztami jej badań, należy uznać za niezasadne.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, Strona nie złożyła jednak wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 5773/18/5714 pobranej do badań 18 kwietnia 2018 r., pomimo prawidłowego pouczenia o takiej możliwości.

Okoliczność niespełniania przez paliwo wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/53/18), z których jednoznacznie wynika, że oferowana w dniu kontroli tj. 18 kwietnia 2018 r. benzyna bezołowiowa 95 (o numerze próbki 0495/18/5714), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną badawczą liczbę oktanową RON, której wynik badania wyniósł 94,0 przy wymaganiach jakościowych min. 95,0. Podkreślić należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do zobowiązania

Strony do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli rozporządzeniu.

Z obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań nie może zwalniać podnoszona przez Stronę okoliczność, iż sprzedawane na stacji paliw w Osinach paliwo jest dobrej jakości, kupowane u sprawdzonych dostawców, a klienci nie składają reklamacji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podważa wiarygodności ww. twierdzeń Strony. Nie podlegają one bowiem ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Przedsiębiorcę 18 kwietnia 2018 r. na stacji paliw w Osinach nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym w przepisach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja z 6 września 2018 r. nr DIH-2 Nr 56/2018 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dariusz Łomowski
Zastępca Dyrektora